

3. V okviru tretjega tožbenega razloga navajajo,

- da izpodbijana uredba ni ustrezno obrazložena, kot to zahteva člen 296 PDEU.

Tožba, vložena 5. julija 2011 – Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon proti Komisiji in drugim

(Zadeva T-369/11)

(2011/C 282/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chaladni, Grčija) (zastopnik: A. Krystallidis, odvetnik)

Tožene stranke: Evropska komisija, Delegacija EU v Turčiji (Ankara, Turčija) in Centralna finančna in pogodbeno enota (CFPE) (Ankara)

Predloga

- plačilo odškodnine za škodo, ki je tožeči stranki nastala z nezakonito odločbo ene od toženih strank (Delegacija EU v Turčiji) z dne 5. aprila 2011 (in vse naslednje), s katero je bila preklicana oddaja naročila širitev evropske turške poslovne mreže na Sivas, Antakyo, Batman in Van – Europe Aid/128621/D/SER/TR Konzorciju⁽¹⁾ zaradi zatrjevanje „neresnične izjave“;

- toženim strankam naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V podporo tožbe tožeča stranka navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog, v okviru katerega navaja,

- da so tožene stranke kršile njena legitimna pričakovanja, ker so kršile člen 10 Evropskega kodeksa dobrega upravnega ravnanja, s tem ko so nepričakovano razveljavile odločbo o dodelitvi izvedbe projekta Konzorciju na podlagi zatrjevanje „neresnične izjave“;

2. Drugi tožbeni razlog, v okviru katerega navaja,

- da so tožene stranke kršile splošno načelo pravne varnosti in določbe člena 4 Evropskega kodeksa dobrega upravnega ravnanja, s tem ko so tožeči stranki očitale, da je podala neresnično izjavo, ne da bi prej navedla, da ima katerikoli od dokumentov, ki jih je predložila, neresnično vsebino;

3. Tretji tožbeni razlog, v okviru katerega navaja,

- da so tožene stranke kršile pravico tožeče stranke do izjave, ker jo v nasprotju s členom 16 Evropskega kodeksa dobrega upravnega ravnanja niso obvestile o svojem namenu, da bodo preklicale oddajo naročila;

4. Četrti tožbeni razlog, v okviru katerega navaja,

- da tožene stranke v nasprotju s členom 18 Evropskega kodeksa dobrega upravnega ravnanja niso predložile obrazložene izjave glede tega, kateri dokumenti tožeče stranke imeli neresnično vsebino;

5. Peti tožbeni razlog, v okviru katerega navaja,

- da tožene stranke niso obvestile tožeče stranke o mogočih pravnih sredstvih zoper odločbo, ki je bila sprejeta zoper njo, kar je v nasprotju s členoma 11 in 19 Evropskega kodeksa dobrega upravnega ravnanja;

6. Šesti tožbeni razlog, v okviru katerega navaja,

- da so tožene stranke so zlorabile pooblastila glede odločanja o dejanskem stanju, ki jim je bilo predstavljeno, in tako prekoračile svoja pooblastila, ker je obrazložitev, ki jo je podal naročnik, lahko podlaga le za izločitev ponudbe med samim postopkom oddaje naročila, če ne ustreza merilom za presojo, ne pa takrat, ko je naročilo že oddano.

⁽¹⁾ „DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) – WYG INTERNATIONAL LTD (UK) – DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) – CYBERPARK (TR)“

Tožba, vložena 15. julija 2011 – Palirria Souliotis proti Komisiji

(Zadeva T-380/11)

(2011/C 282/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Katskevis Konservon - Palirria Souliotis AE (Psacha, Grčija) (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 447/2011 z dne 6. maja 2011 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu (UL L 122, str. 63) naj se razveljavi;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. V okviru prvega tožbenega razloga navaja, da je Komisija kršila bistveni procesni pogoj, s tem da se ni pravilno posvetovala z odborom za nomenklaturu. Poleg tega Komisija ni obravnavala mnenja, ki ga je predložila tožeča stranka.

2. V okviru drugega tožbenega razloga trdi, da je Komisija prekoračila svoja pooblastila, ki ji jih daje člen 9 Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL 1987 L 256, str. 1).
3. V okviru tretjega tožbenega razloga navaja, da je Komisija napačno uporabila pravo, s tem da je konzervirane nadevane trtne liste uvrstila pod oznako KN iz Priloge k izpodbijani uredbi.

Tožba, vložena 15. julija 2011 – Pigui proti Komisiji

(Zadeva T-382/11)

(2011/C 282/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Cristina Pigui (Strejnic, Romunija) (zastopnik: M. Alexe, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

- Toženi stranki naj se naloži, da razkrije podatke o identiteti vsake visokošolske ustanove, vključene v magistrski študij na daljavo 2008-2010 iz programa Jean Monnet;
- toženi stranki naj se naloži, da ustavi program, če nobena visokošolska ustanova ni vključena, zahteva pisno študijsko pogodbo med študenti in organizatorji ter zahteva enoten sistem ocenjevanja za vse zadevne študente; in
- Komisiji naj se naloži, da vzpostavi prvotni položaj tožeče stranke, saj je dokazano, da program 2008-2010 ni izpolnjeval meril programa Jean Monnet v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 265 PDEU predlaga, naj se ugotovi nezakonito nedelovanje tožene stranke, ker ni razkrila izsledkov javne preiskave, ki jo je zahtevala tožeča stranka.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog je, da je tožena stranka kršila člena 6(3) in 15 Sklepa št. 1720/2006/ES ⁽¹⁾, ker ni opravila preiskave in razkrila podatkov, kot je zahtevala tožeča stranka, in člena 11 ter 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je kršila načelo preglednosti in zakonodajo o varstvu potrošnikov.
2. Drugi tožbeni razlog je, da je tožena stranka kršila člena 4 in 5 Direktive 97/7/ES ⁽²⁾ ter člena 2(a)(b) in 5 Direktive 2005/29/ES ⁽³⁾, ker ni opravila preiskave v zvezi z magistrskim študijem na daljavo iz progama Jean Monnet in ga ovrednotila glede na njegove cilje v skladu s členom 15 Sklepa št. 1720/2006/ES.
3. Tretji tožbeni razlog je, da je tožena stranka kršila člen 5 Direktive 97/7/ES ter člene 2(a)(b), 6 in 7 Direktive 2005/29/ES, ker ni raziskala dvojnih meril v sistemu ocenjevanja študentov
4. Četrti tožbeni razlog je, da je tožena stranka kršila člen 14 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter člen 2 Protokola št. 1 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ker tožeča stranka ni bila enako obravnavana v okviru magistrskega študija na daljavo iz programa Jean Monnet.

⁽¹⁾ Sklep št. 1720/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o uvedbi akcijskega programa na področju vseživljenjskega učenja (UL 2006, L 327, str. 45).

⁽²⁾ Direktiva 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo (UL 1997, L 144, str. 19).

⁽³⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL 2005, L 149, str. 22).

Tožba, vložena 21. julija 2011 – Makhlof proti Svetu

(Zadeva T-383/11)

(2011/C 282/62)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Eyad Makhlof (Damask, Sirija) (zastopnika: P. Grollet in G. Karouni, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije